

[Poul Møller.]

en" — nu kommer ordet atter anført i gåseøjne — „famielicens“ på 30 kr. årlig.

Det forekommer mig givet, at denne skrivelse af 25. november 1953 ikke kunne udlægges på anden måde, end at det var ejerforholdet med hensyn til radioapparatet, der var afgørende. Man brugte udtrykket „tilhørende“, og dermed må der menes den, der ejer radioapparatet. At det ikke var begrænset til familiekredsen, selvom man kaldte det „famielicensen“, fremgår altså af, at man sagde: hvis apparatet tilhører licensindehaveren og det bruges i den pågældendes bolig — når man bruger udtrykket „bolig“, må det være for at udelukke biler og lignende steder, hvor man har radioapparater — må det være omfattet af ordningen, og derfor kalder man det populært famielicens. Hvis meningen var, som statsradiofonien nu udlægger det, at apparatet skulle anvendes af licensindehaveren, havde man ikke behøvet at sætte „famielicens“ i gåseøjne. Det måtte opfattes, som om det var en populær betegnelse og ikke et ganske koncist udtryk for det, det drejede sig om.

Der er i hvert fald en klar forskel mellem denne skrivelse af 25. november 1953 fra den højtærede undervisningsminister til finansudvalget og den opfattelse, der gives udtryk for i radioen, for i radioen anvendes jo ikke udtrykket „tilhørende“, men der siger man, at det afgørende skal være benyttelsen. Her hæfter man sig ved radiospredningsloven og siger, at ifølge radiospredningsloven betales der afgift for benyttelse af apparatet. Nu er „benyttelse“ i sig selv et meget vagt udtryk, og så længe der skulle betales afgift pr. apparat, opstod der ikke noget problem, som vi har det her, hvor flere apparater kan være omfattet af samme licens. Derfor er udtrykket „benyttelse“ i radiospredningsloven i hvert fald et meget inadækvat udtryk, som formentlig må ændres, når der er tale om, at flere apparater kan omfattes af samme licens.

Det er i anledning af denne uoverensstemmelse mellem finansudvalgets klare tiltrædelse af undervisningsministerens skrivelse og statsradiofoniens udlægning, jeg tillader mig at spørge den højtærede undervisningsminister, hvad han agter at gøre for at bringe radioens fortolkning af familie-

licensordningen i overensstemmelse med finansudvalgets beslutning.

Undervisningsministeren (Bomholt): De regler, der med finansudvalgets tilslutning er fastsat om famielicensen i undervisningsministeriets bekendtgørelse af 26. januar 1954 om radioafgiften for finansåret 1954—55, går ud på, at denne nye licensform omfatter brugen af modtagerapparater tilhørende licensindehaveren og ægtefællen, børn, plejebørn, forældre og søskende til ægtefællerne, forsåvidt licensindehaveren forsørger dem og apparaterne er opstillet i licensindehaverens bolig. Derimod omfatter famielicensen ikke modtagerapparater i husstanden, tilhørende ikke-familie-medlemmer såsom husassistenter, landbrugsmedhjælpere, lærlinge m. fl. Disse må hver for sig betale selvstændig licens.

Når der har kunnet opstå tvivl om forståelsen af disse bestemmelser navnlig i tilfælde, hvor det drejer sig om apparater, der benyttes af husassistenter og landbrugsmedhjælpere, er det, fordi radorådet efter det, der nu foreligger oplyst for ministeriet, har gjort sig andre tanker om bestemmelse rækkervidde, end en strengt sproglig forståelse af ordene „tilhørende licensindehaveren“ og „tilhørende ikke-familie-medlemmer“ fører til.

Det, man indenfor radorådet har ønsket at gøre et forsøg med, var en ordning, hvorefter famielicensen skulle omfatte alle modtagere, der benyttes af en families medlemmer, medens man ikke havde tænkt sig, at den nye ordning også skulle omfatte apparater, der benyttes af ikke-familie-medlemmer. Det må imidlertid erkendes, at således som reglerne blev formuleret i den ministerielle bekendtgørelse, der nøje har fulgt affattelsen i radorådets skriftlige indstilling til ministeriet, må de efter en nøjere prøvelse føre til andre resultater. Der kan eksempelvis efter bestemmelserne i bekendtgørelsen næppe være tvivl om, at den radiomodtager, der er opstillet i husassistentens værelse, hører ind under famielicensen, blot den tilhører et af de i bestemmelserne nærmere definerede familiemedlemmer. Radioen mener dog at have tilkendegivet sin opfattelse ved den nærmere bestemmelse af den kreds, der omfattes af famielicensen, og ved at begrænse kredsen